

ANTUN TONI PETRIĆ

(Split, 15. svibnja 1931. - Split, 29. svibnja 2013.)

Oprostili smo se od još jednog istinskog športskog entuzijasta, koji je sve svoje umne i fizičke snage stavio u službu splitskog športa. Doslovno, radio je i stvarao do zadnjeg trenutka. Završio je svoju posljednju knjigu „Povijest splitskog sporta od 1941. do 1951. godine“, stavio točku na zadnju rečenicu i jednostavno otišao, otišao u legendu.

Drugi svjetski rat dočekao je u Splitu kao desetogodišnjak i bio ranjen u oko, što mu nije nimalo smetalo da se kasnije opredijeli za poziv koji je tako volio - poziv nastavnika fizičkog odgoja. Toni, kako su ga zvali, već 1948. godine postaje ispitani fiskulturni instruktor i atletski sudac. Kako je u to vrijeme bila velika potreba za kadrom u športu, Toni 1949. godine postaje sudac nogometa, 1950. plivanja, i vaterpola 1956. Zvanje nogometnog trenera stječe 1959., a 1960. godine postaje trener plivanja i vaterpola.

Od rane mladosti iskazujući veliku ljubav prema športu uključuje se u rad brojnih splitskih športskih organizacija od kojih će se najdulje zadržati u najužem rukovodstvu splitskog „Jadrana“. Kao vrlo aktivan športski djelatnik krajem 50-ih i tijekom 60-ih godina obnaša i dužnost člana predsjedništva Plivačkog saveza Hrvatske, Zbora sudaca Plivačkog saveza Hrvatske i Jugoslavije. Visokim funkcijama u vodenim športovima pridodao je i časnu dužnost predsjednika stručnog savjeta Vaterpolo saveza Jugoslavije, te je kao hrvatski predstavnik bio član predsjedništva Jugoslavenskog olimpijskog komiteta.

Antun Toni Petrić završio je u Splitu 1957. godine Višu trogodišnju pedagošku školu u prvoj klasi studijske grupe fizički odgoj (zemljopis, fizički odgoj, nauka o čovjeku), te time započeo svoj pedagoški rad s mладима. Kasnije, 1977. Godine, diplomira na Zagrebačkom sveučilištu studij pedagogije i to smjer školske pedagogije. Njegov profesionalni pedagoški rad vezan je za školstvo u Splitu, Šibeniku i Zagrebu (osnovno i srednje). Krunu svog pedagoškog djelovanja doživljava kao višegodišnji prosvjetni savjetnik u Zavodu za školstvo, jer Toni je imao o čemu poučiti mlađe kolege, posebno osobnim primjerom.

U plivačko-vaterpolskoj trenerskoj karijeri djelovao je u splitskom Jadranu i POŠK-u, plivačkom klubu Šibenik, VK Primorje iz Rijeke. Zimsko vaterpolo prvenstvo Jugoslavije osvojio je 1967. godine. Vodio je reprezentaciju Jugoslavije u vaterpolu 1977. godine na europskom prvenstvu u Švedskoj koja je osvojila srebro. Godinu dana poslije, na Svjetskom prvenstvu u Zapadnom Berlinu, osvaja brončanu medalju. Na prvom svjetskom vaterpolo kupu FINA-e također vodi

reprezentaciju koja osvaja brončanu medalju. Svom dugom nizu uspješnih trenerskih vodenja u suradnji s Momom Čurkovićem, pridodao je 1982. osvajanje Kupa pobjednika kupova Europe s momčadi POŠK-a, da bi 1983. osvojio i Superfinale Kupa Europe (LENA). Održavao je širom svijeta, od Teherana i Pekinga do Edmontona i Long Beacha, brojna predavanja o vaterpolu.

Kao vrstan pedagog, Toni je neumoran i u pensionu. Zapažena je bila i nagrađena njegova knjiga „ABC plivanja“ (Zagreb, 1960.), te „Naučite plivati“, slikovnica koja doživljava tri izdanja. Suraduje pišući o športu afirmativno u brojnim časopisima. Njegova sfera interesa je školski šport, plivanje, vaterpolo, povijest hrvatskog, posebnog dalmatinskog športa i svog rodnog grada Splita. Objavio je više od stotinu stručnih i znanstvenih radova. Uređivao je i bio glavni i odgovorni urednik splitskog lista Fizička kultura, autor je monografije „Sport u Splitu 1944. - 1984.“

Bio je do kraja stalni član Upravnog odbora splitskog Muzeja športa, Komisije za povijest športa, Splitskog saveza športova i Hrvatskog društva za povijest športa. Dakako da je za svoj dugogodišnji rad i djelovanje u športu dobio nebrojena priznanja.

Antun Toni Petrić umro je u svom Splitu 29. svibnja ove godine.

(Robert Kučić)